



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.234/2023/8/II.

A felperes: I.r. felperes (I.r. felperes címe) I. rendű és II.r. felperes (II.r. felperes címe) II. rendű

A felperesek képviselője: dr. Farkas György Tamás ügyvéd (ügyvéd címe)

Az alperes: alperes „felszámolás alatt” (alperes címe)

Az alperes képviselője: SMIDELIK Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Smidelik Péter Árpád ügyvéd) és az cég1 felszámoló (Lázár Sándor felszámolóbiztos, cím1.)

A per tárgya: választmányi határozat hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 19.P.20.688/2021/36.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek személyenként 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2020. március 8-án az alperesi párt Országos Nagyválasztmányt tartott, ahol új elnököt választottak. Ekkor az I. rendű felperes az alperes tagja és országos főtitkára volt, ennek ellenére a 2020. március 8-i rendezvényre nem kapott meghívót. Az Országos Nagyválasztmányon az 1/2020. (III. 8.) Nagyválasztmányi Határozattal az alperes egy korábbi tagját, Személy1-et választották elnökké, akivel szemben korábban - 2018-ban - az Országos Nagygyűlésen bizalmatlansági indítványt terjesztettek elő és tisztségéből visszahívták. A bizalmatlansági indítványt az Országos Nagygyűlés megszavazta és elfogadta. Személy1 mindezek alapján tájékoztatást kapott arról, hogy 2018. április 28. napjától párttisztséget nem tölt be és a pártnak nem tagja. A Fővárosi Törvényszék a 2020. szeptember 25. napján meghozott és ugyanaznap jogerőre

emelkedett 15.P.22.813/2018/46. számú ítéletében az alperes Nagyválasztmányának 1/2018. (04.28.) - 14/2018. (04.28.) határozatait hatályon kívül helyezte. Az alperes az I. rendű felperest a 2021. január 16. napján kelt fegyelmi határozatával kizárta. A II. rendű felperes az alperesi párt tagja.

[2] Az I. és a II. rendű felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:35. §-a alapján helyezze hatályon kívül az alperes 2020. március 8-án tartott Országos Nagyválasztmányának valamennyi határozatát, különös tekintettel az 1/2020. (III. 8.) Nagyválasztmányi Határozatra.

[3] Arra hivatkoztak, hogy Személy1 tagsági jogviszonya 2018. április 28-án megszüntetésre került, annak bíróság előtt történő megtámadása pedig nem eredményezte a Személy1-et kizáró határozat halasztó hatályát, a bíróság jogerős döntése csak a jövőre nézve (ex nunc) fejti ki hatását, azaz 2020. szeptember 25-től. A jelen perben támadott határozatok 2020. március 8.-ai meghozatala idején ezért Személy1 nem tekinthető az alperes tagjának, tagsági jogait nem gyakorolhatta, melyből következően az alperes 2020. március 8-i határozatai jogszerűtlennek. Egyrészt azért, mert nem tag hívta össze a legfőbb döntéshozó szervet, másrészt pedig mert olyan személyt választottak az alperes elnökévé, aki nem volt tag abban az időszakban.

[4] Az I. rendű felperest kizáró 2022. január 16-án kelt fegyelmi határozat a felperesek álláspontja szerint érvénytelen, mivel az később kelt, mint a bíróság végzése, azaz a fegyelmi határozatot olyan törvényes képviselő írta alá, akinek a megválasztását elrendelő határozatot addigra a bíróság már jogerősen felfüggesztette. Tekintettel arra, hogy a jelen per alapját képező, Személy1-et elnökként megválasztó határozat végrehajtását a törvényszék a 19.P.21.733/2020/14. számú végzésével a jelen per jogerős befejezéséig 2020. december 8. napján felfüggesztette, így az I. rendű felperes kizárását, illetve a tagsági jogviszonyának megszűnését illetően jelenleg a jelen per érdemi eldöntéséig függő jogi helyzet áll fenn.

[5] A II. rendű felperes vonatkozásában azzal érveltek, hogy tagsági viszonya mindvégig fennállt, függetlenül attól, hogy a párt időközben változtatta a párttagsági igazolvány formáját. A II. rendű alperes mindenben előterjesztette és fenntartotta az I. rendű alperes által előterjesztett kereseti kérelmeket.

[6] Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte arra hivatkozással, hogy az alperes az I. rendű felperest a 2021. január 16. napján kelt fegyelmi határozatával kizárta, mely határozatot az I. rendű felperes 2021. január 20. napján vett kézhez. A felperes a határozatot sikeresen nem támadta meg, így tagsági viszonya 2021. január 16. napjával megszűnt, erre alapítva a felperes perbeli legitimációja nem áll fenn, mivel nem illetik meg a Ptk. 3:35. §-a által biztosított jogok.

[7] Az alperes vitatta annak tényét, hogy a II. rendű felperes az alperesi pártnak a tagja lenne, arra hivatkozással, hogy a II. rendű felperes tagságát igazoló okiraton szereplő pártpécsét nem egyezik az alperes pécsétjével. Emellett a II. rendű felperes nem igazolta azt sem, hogy a tagsági díjakat megfizette volna, így perbe lépésére és a kereset kiterjesztésre nincs jogi lehetőség.

[8] Az alperes érdemben a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a párttagsági jogai gyakorlásában 2020. március 27-én felfüggesztett I. rendű felperest nem kellett meghívni az alperes március 8-án megtartott Országos Nagyválasztmány rendezvényére.

[9] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta és ítéletével az alperes 2020. március 8-án tartott Országos Nagyválasztmányának valamennyi határozatát hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és a II. rendű felpereseknek egyetemlegesen 36.000 forint illetéket és 297.000 forint eljárási költséget.

[10] A törvényszék határozatát a Ptk. 3:35. §-ára, 3:36. § (1), (2), (4) bekezdésére, 3:37. § (1) és (2) bekezdésére, valamint az alperes Pártalkotmánya 19. § (1) bekezdésére, 20. § (1) bekezdésére és 21. § (1)-(4) bekezdéseire alapította.

[11] Az alperes érdemi ellenkérelme következtében elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az I. rendű felperes tagsági jogviszonya felfüggesztésre került-e. A civil szervezetek nyilvántartásából az alperesre vonatkozó adatokat a birosag.hu internetes oldalról letöltve az elsőfokú bíróság megállapította, hogy Személy4 megbízásának időtartama a bejegyzés szerint 2018. március 2-től a 2019. évi helyhatósági választások jogerőre emelkedését követő 60 napig tartott. Ebből egyértelműen megállapíthatónak látta, hogy 2018. április 28-án Személy4 volt az alperesi párt közhiteles nyilvántartás szerint bejegyzett elnöke. Nevezett személy pedig közjegyző által tanúsított aláírásával ellátott iratban nyilatkozott arról, hogy elnöki tisztsége időtartama alatt az I. rendű felperes a párt tagja volt, tagsági jogviszonya fennállt, az nem került felfüggesztésre, továbbá, hogy elnöki tisztsége időtartama alatt a párt országos elnöksége nem hozott olyan határozatot, ami szerint az I. rendű felperes tagsági jogai megszüntetésre vagy felfüggesztésre kerültek volna. Mindezekből a törvényszék megállapíthatónak látta, hogy az I. rendű felperesnek az Országos Nagyválasztmány időpontjában - 2020. március 8-án - a tagsági jogviszonya fennállt. Annak pedig nem tulajdonított jelentőséget, hogy az I. rendű felperes a 2018. évi országgyűlési választások idejére felfüggesztette a főtitkári tisztségét, hangsúlyozva, hogy a 2018. évi országgyűlési választások április 8-án kerültek megrendezésre, míg a Nagyválasztmány időpontja 2020. március 8.-a volt.

[12] Az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes részére a 24. sorszámú végzésével a perbelépést megengedte. Határozatát e tekintetben a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 37. § a)-b)-c) pontjára és 52. § (2) bekezdés a) és b)

pontjára alapította. Ezt azzal indokolta, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai azt támasztották alá, hogy korábban a II. rendű felperes az alperes tagja volt és ez a tagsági jogviszonya az alapszabályban meghatározott módokon nem szűnt meg, így tagsági jogviszonya jelenleg is fennáll. A törvényszék álláspontja szerint nem az igazolványok formai oldala alapján kellett a tagsági jogviszonyt elbírálni, hanem arra volt tekintettel, hogy a tagsági jogviszony az alapszabályban meghatározott módok egyikén sem szűnt meg. Ebből következően a II. rendű felperes maga is jogosult lett volna a per megindítására, illetve az ítélet anyagi jogerőhatása a perben állása nélkül rá is kiterjedne. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű felperesek kereset kiterjesztését, illetve a II. rendű felperes perbelépését a Pp. 52. § (2) bekezdése és 54. §-a alapján engedélyezte.

[13] Az I. és a II. rendű felperesek keresetét érdemben vizsgálva az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy mindkét felperesnek van keresetőségi joga. Utalt a Legfelsőbb Bíróság BH2010.12547, illetve BH2007. 417. számú eseti döntésében foglaltakra, amely szerint a keresetlevél benyújtásának időpontjában vizsgálandó, hogy a jogszabályban arra feljogosított személy indítja-e el a pert. Tekintettel arra, hogy az I. rendű felperes a peres eljárás során - bár vitatottan, de az elsőfokú bíróság által megállapítottan - 2020. március 8-án az alperesi párt tagja volt, így az I. rendű felperes keresetőségi joga megállapítható. Nem osztotta az alperes álláspontját abban, hogy annak ténye, miszerint a per megindítását követően, 2022. január 16. napján az alperes fegyelmi határozatával az I. rendű felperest a pártból kizárta, az I. rendű felperes tagsági jogviszonyának megszűnésével együtt a keresetőségi joga megszűntét is eredményezte. Ezzel kapcsolatban azt hangsúlyozta, hogy a keresetőségi jog hiánya egyébként sem eredményezi a per megszüntetését, mivel ebben az esetben is érdemben, ítélettel kell a bíróságnak döntenie a keresetőségi jog hiányáról.

[14] Ezt követően az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy a 2020. március 8-án tartott Országos Nagyválasztmányt arra jogosult személy hívta-e össze, illetve az arra jogosult személyek meghívása megfelelően történt-e. Az alperes védekezése e körben az volt, hogy a Nagyválasztmányt Személy1 megbízás nélküli ügyvivőként hívta össze, arra hivatkozással, hogy az alperesnek nincs törvényes képviselője, így a törvénysértő állapot megszüntetése érdekében új vezetőség választása és a bíróság által történő nyilvántartásba vétele elengedhetetlen. Az elsőfokú bíróság egyetértett a felperesekkel abban, hogy az irányadó bírósági gyakorlat szerint a jogi személy legfőbb szervének összehívására megbízás nélküli ügyvivőként nincs mód. Utalt a Kúria Pfv.20.883/2017/8. számú határozatára, valamint a Ptk. 6:584. §-ára, és 3:81. §-ára, hangsúlyozva, hogy e jogintézmények civil szervezetek hivatásszerű képviseletére nem alkalmazhatók. Mindebből arra következtetett, hogy Személy1 megbízás nélküli ügyvivőként jogellenesen hívta össze a 2020. március 8-i Országos Nagyválasztmányt, így az azon meghozott határozatok is jogellenesek. A törvényszék hangsúlyozta, hogy mind az I. rendű, mind a II. rendű felperes a párt tagjai voltak a Nagyválasztmány idején, azonban ennek ellenére az Országos Nagyválasztmányra meghívót nem kaptak, ami szintén jogellenes állapotot eredményez és alapul szolgál az Országos Nagyválasztmány határozatainak hatályon kívül helyezésére.

[15] Az elsőfokú bíróság utalt továbbá arra is, hogy a jogi személy határozatának hatályon kívül helyezése iránti perekben a bíróság döntése csak a jövőre nézve (ex nunc) fejti ki joghatását, így Személy1 a 2018. április 28-i kizárását követően a 15.P.22.813/2018/46.

számú ítélet jogerőre emelkedéséig - azaz 2020. szeptember 25-ig - nem tekinthető az alperes tagjának, mivel a jogerős ítélet csak a jogerejétől - 2020. szeptember 25-től - fejt ki joghatását. Ebből következően Személy1 ezen időponttól tekinthető a párt tagjának, ezért 2020. március 8-án - a jelen perben támadott határozatok meghozatala idején - nem gyakorolhatta tagsági jogait.

[16] Az elsőfokú bíróság utalt az EBD 2013.01.G.1. (Fővárosi Ítéltábla 15.P. 13.Gpkf. 43.319/2012/5. számú) bírósági döntés 2-es pontjában foglaltakra, mely szerint a vezető tisztségviselőt választó tagsági határozatot hatályon kívül helyező bírósági határozat a jövőre nézve fejt ki hatását. E határozat indokolása kifejtette azt is, hogy a bírósági döntés a jogalakító jellegéből fakadóan eredményezi a bíróság által felülvizsgált társasági határozattal érintett jogviszony megváltozását, ezért ex nunc hatályú. A törvényszék felhívta továbbá a Fővárosi Ítéltábla Gf.40.200/2012/9. számú döntését, amely mindezeket megerősítve szögezi le, hogy a társasági határozatok hatályon kívül helyezésének jogkövetkezménye csak a jövőre nézve vonható le, és az esetleges hatályon kívül helyező határozat a meghozatalától, a jövőre nézve irányadó.

[17] Mindezekből az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy Személy1 tagsági jogviszonya megszüntetésre került 2018. április 28-án, annak bíróság előtti megtámadása nem eredményezte a kizáró határozat halasztó hatályát, továbbá a bíróság jogerős döntése csak a jövőre nézve fejt ki hatását, azaz 2020. szeptember 25-től irányadó. Ebből az is következik a törvényszék álláspontja szerint, hogy a jelen perben támadott határozatok 2020. március 8-i meghozatala idején Személy1 nem tekinthető az alperes tagjának, illetve tagsági jogait nem gyakorolhatta. Ebből következően pedig az alperes 2020. március 8-i határozatai jogszabálysértőek és azok a létesítő okirat rendelkezéseibe ütköznek, ezért azokat az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezte.

[18] Mellőzte az I. rendű felperes személyes meghallgatására vonatkozó alperesi bizonyítási indítvány teljesítését, hangsúlyozva, hogy elsődlegesen jogkérdésben kellett állást foglalnia, melynek eldöntéséhez elegendőek voltak az ügyben becsatolt iratok.

[19] A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését (helyesen: megváltoztatását) és a felperesek keresetének elutasítását, valamint a felperesek perköltségben marasztalását, másodlagosan a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság olyan személy - Személy4 - nyilatkozatára alapította az ítéletét, aki a jogerős ítéletek tükrében soha nem volt az alperes törvényes képviselője, azaz elnöke. Ilyen minőségében tehát nem tud nyilatkozni, a támadott ítélet ezért alaptalan. Személy4 megválasztását rögzítő határozatot ugyanis a Fővárosi Törvényszék a 15.P.22.813/2018/46. számú jogerős ítéletével hatályon kívül helyezte, mely tényre az alperes már az elsőfokú eljárásban is hivatkozott.

[20] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték annak helyes indokaira utalással. Nézetük szerint az elsőfokú bíróság az ügy érdemi kérdését, azaz a 2020. március 8-i határozatok jogszerűtlenségét helytállóan állapította meg, különösen a Nagyválasztmány összehívásának körülményeire - mely szerint Személy1 megbízás nélküli ügyvivőként hívta azt össze, ami jogellenes -, valamint arra a körülményre, hogy a Nagyválasztmányon résztvevő és ott elnökké megválasztott Személy1 2020. március 8-án nem volt az alperes tagjának tekinthető, mivel a bíróság jogerős döntése, amely hatályon kívül helyezte a Személy1-et kizáró határozatot csak a jövőre nézve, 2020. szeptember 25-től fejtette ki hatását.

[21] A fellebbezés nem alapos.

[22] Az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen feltárta, a megfelelően felhívott és alkalmazott jogszabályok, és az azok talaján kialakult ítélkezési gyakorlat figyelembevételével helytálló döntést hozott. Ítéletét valamennyi lényeges kérdésre kiterjedően részletesen megindokolta, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntését és annak indokait teljeskörűen osztotta. Az elsőfokú ítélet helyes indokai közül – a fellebbezésben foglaltakra tekintettel – az alábbiakat hangsúlyozza, illetve azokhoz a következőket fűzi.

[23] Mindenekelőtt rögzíti az ítélőtábla, hogy az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére okot adó, az ügy érdemi elbírálására is kiható súlyos eljárási szabályszegést nem észlelt, és illet az alperes sem nevezett meg konkrétan fellebbezésében. A Fővárosi Ítéltábla ezért a fellebbezés hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát nem látta teljesíthetőnek, és érdemben bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.

[24] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az I. és a II. rendű felperesek keresetét érdemben vizsgálva, hogy mindkét felperesnek van keresetőségi joga. Helytállóan utalt a bírósági gyakorlatra, amely szerint a keresetlevél benyújtásának időpontjában vizsgálendő, hogy a jogszabályban arra feljogosított személy indítja-e el a pert. Megalapozottan állapította meg, hogy az I. rendű felperes keresetőségi joga fennáll, mert a per megindításakor az alperes tagja volt. Annak ténye, miszerint a per megindítását követően, 2022. január 16. napján az alperes fegyelmi határozatával az I. rendű felperest a pártból kizárta, az I. rendű felperes tagsági jogviszonyának megszűnésével együtt a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem eredményezte a keresetőségi joga megszűntét is, mivel mindig a keresetlevél benyújtásakor állapítandó. Abban is osztható volt az álláspontja, hogy ítélettel, érdemben kell a bíróságnak ebben a kérdésben döntenie.

[25] Ezt követően helytállóan vizsgálta a törvényszék, hogy a 2020. március 8-án tartott Országos Nagyválasztmányt arra jogosult személy hívta-e össze, illetve az arra jogosult személyek meghívása megfelelően történt-e.

[26] A Kúria irányadó gyakorlata szerint politikai párt, mint civil szervezet legfőbb döntéshozó szervének összehívására az adott szervezet alapító okiratában (alapszabályában) feljogosított személyek (szervek) jogosultak, szerepük pótlására a megbízás nélküli ügyvitel szabályai nem alkalmazhatóak, és az arra nem jogosult személyek által összehívott testület határozatait hatályon kívül helyezni (Kúria Pfv.IV.20.883/2017/8.).

[27] A Kúria a jelen perbeli tényálláshoz hasonló tényálláson alapuló, a jelen per alperesével szemben a párt két másik tagja által indított, az alperes Nagyválasztmánya által hozott határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló perben hozott határozatában rámutatott, hogy a párt, mint civil szervezet széleskörű autonómiával rendelkezik, belső szabályait a jogszabály keretei között maga határozza meg. Ezekben a viszonyokban bírósági beavatkozás csak akkor lehetséges, ha a szervezet tevékenysége jogszabályba ütközik. Az állandó bírói gyakorlat következetes abban, hogy jogsértőnek minősül az is, ha a keresettel támadott határozat a szervezet alapszabályát (pártalkotmányát) sérti. Megállapította azt is a Kúria, hogy a pártalkotmány alapján a nagyválasztmányt az alperesi párt esetében csak a párt elnöke vagy főtítkára hívhatja össze. Az adott esetben az összehívók nem voltak sem a párt elnökei, sem pedig főtítkárai, az összehívás időpontjában ők nem minősültek vezető tisztségviselőknek sem. Az arra nem jogosultak által összehívott Nagyválasztmány pedig érvényes (joghatályos) határozatokat nem hozhatott, ezért indokolt volt a hatályon kívül helyezésük. A megbízás nélküli ügyvitel (Ptk. 6:584. §) szabályai a Kúria irányadó értelmezése szerint nem alkalmazhatóak, ezen jogintézmény ugyanis nem civil szervezetek hivatásszerű képviselőjére szolgál, hanem más ügyekben való eljárásra. Azt is kifejtette a Kúria, hogy e pernek nem lehet tárgya korábbi határozatok jogszerűségének vizsgálata, mivel e nélkül is bizonyos, hogy a támadott határozatokat hozó Nagyválasztmányt összehívó személyek az összehívásra maguk nem voltak jogosultak. A bíróság döntése továbbá a későbbi újabb elnökválasztással, illetve az alperes új képviselőjének bejegyzésével kapcsolatos döntésre nincs kihatással (Kúria Pfv.IV.20.883/2017/8.).

[28] Az elsőfokú bíróság mindezek tükrében helytállóan utalt arra, hogy a jogi személy határozatának hatályon kívül helyezése iránti perekben a bíróság döntése csak a jövőre nézve (ex nunc) fejt ki joghatását, így Személy1 a 2018. április 28-i kizárását követően a 15.P.22.813/2018/46. számú ítélet jogerőre emelkedéséig - azaz 2020. szeptember 25-ig - nem tekinthető az alperes tagjának, mivel a jogerős ítélet csak a jogerejétől - 2020. szeptember 25-től - fejt ki joghatását. Ebből megfelelően következtetett arra a törvényszék, hogy Személy1 ezen időponttól tekinthető a párt tagjának, ezért 2020. március 8-án, a jelen perben támadott határozatok meghozatala idején nem gyakorolhatta tagsági jogait, tehát Személy1 „megbízás nélküli ügyvivőként” jogellenesen hívta össze a 2020. március 8-i Országos Nagyválasztmányt, így az azon meghozott határozatok is jogellenesek.

[29] Helyesen állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy mind az I. rendű, mind a II. rendű felperes a párt tagjai voltak a Nagyválasztmány idején, azonban ennek ellenére az Országos Nagyválasztmányra meghívót nem kaptak, ami szintén jogellenes állapotot eredményezett és alapul szolgál az Országos Nagyválasztmány határozatainak hatályon kívül

helyezésére. A fellebbezés egyebekben külön nem támadta a törvényszék 24. sorszámú, a II. rendű felperes perbelépését megengedő végzését, ezért a másodfokú eljárásban tényként kellett kezelni, hogy a perben mindkét felperes szerepel.

[30] A kifejtettek közül az elsőfokú bíróság alappal következtetett arra, hogy az alperes 2020. március 8-i határozatai jogszabálysértőek és azok a létesítő okirat rendelkezéseibe ütköznek, ezért megalapozottan döntött, amikor azokat a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

[31] Mindezek következtében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság helyes és megalapozott ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperesek másodfokú eljárással felmerült költségének megfizetésére, ami a képviselőtűket ellátó ügyvéd Pp. 81. § (5) bekezdése szerint felszámított munkadíját tartalmazza. Ennek mértékét az ítéltábla 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése, illetve 4/A. § (1) bekezdése alapján mérlegeléssel, a másodfokú eljárásban elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan állapította meg.

[33] Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontján alapul.

Budapest, 2023. július 4.

dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

dr. Kovács Helga s.k.
bíró

dr. Kovács Éva s.k.
bíró